

ชื่อพื้นเมือง : ยางมันไส

ไม้ต้นขนาดกลางไม่ผลัดใบ ใบ รูปรีกว้าง กว้าง 5-10 ซม. ยาว 9-16 ซม. ปลายแหลมสั้น โคนสอบ รูปรี เป็นคลื่นหรือพับจีบ ยอดอ่อนเกลี้ยงหรือเกือบเกลี้ยง ใบแก่คล้ายหนังบาง ใบแห้งสีน้ำตาลเข้ม เกลี้ยง ทั้งสองด้านหรือมีขนกระจายบนเส้นใบด้านล่าง เส้นใบ 1-14 คู่ หูใบรูปใบหอก แกมขอบขนาน ยาว 2.5-4.5 ซม. เกลี้ยงทั้งสองด้าน กิ่งก้านค่อนข้างเล็กเรียว (เส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ 4 มม.) ปลายกิ่งค่อนข้างแบน สีน้ำตาลเข้ม เกลี้ยงแม้ยังอ่อน ดอก ออกเป็นช่อสั้นด้านเดียว ยาวถึง 10 ซม. ที่ช่อใบเกลี้ยงไม่มีสัน เมื่ออ่อนมีขนนุ่ม ต่อไปเกลี้ยง เกสรเพศผู้ 30 อัน อับเรณูเรียวแหลมบนก้านชูเรียวแหลม ยาว 1/2 ของอับเรณู ปลายมีรยางค์คล้ายเข็มยาวประมาณ 2/3 ของอับเรณู รังไข่รูปไข่แคบ มีขนนุ่มใกล้ปลาย เรียวยาวไปยังก้าน เกสรเพศเมีย เล็กเรียวยาวกว่าเกสรเพศผู้ ผล ปีกใหญ่ 2 ปีก กว้าง 2-3 ซม. ยาว 12-22 ซม. เป็นแถบ ปลายหู เกลี้ยง มีเส้น 3 เส้นชัด ส่วนอีก 3 ปีกสั้นรูปกลม ยาว 1-1.5 ซม. โคนพับเล็กน้อย ตัวผล กลม ยาวประมาณ 3 ซม. ไม่มีสันเกลี้ยง พบทั่วไปในป่าดิบเขา สูง 900 ม. ชอบดินชื้นและระบายน้ำดี จ.ระนอง พังงา นครศรีธรรมราช ยะลา

อ้างอิง : ไซมอน การ์ดเนอร์ ฟินดา สิทธิสุนทร กองกานดา ชยามฤต ไม้ป่าภาคใต้ เล่ม – พิมพ์ครั้งที่ 1.-กรุงเทพฯ :โครงการจัดพิมพ์คบไฟ, 2558. 768 หน้า

ภาพประกอบ : <https://florafaunaweb.nparks.gov.sg/special-pages/plant-detail.aspx?id=2929>